

เอกสารส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาอาชีพ

ไม้กวาดดอกหญ้าพารวย

ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอด่านซ้าย
สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดเลย
สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

เอกสารฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาอาชีพ สำหรับนักเรียน นักศึกษา และประชาชนผู้สนใจทั่วไป มีเนื้อหาที่เกี่ยวกับการ ศึกษาเรียนรู้เรื่องการทำไม้กวาดดอกหญ้า ซึ่งผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และเป็นอาชีพเสริมที่สร้างรายได้ให้กับครอบครัว ได้อย่างเหมาะสม

ในการพัฒนาหลักสูตร/เนื้อหาในเอกสารประกอบการเรียนรู้เพื่อพัฒนาอาชีพ ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ คณะครู กศน. ที่ให้ข้อเสนอ ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตร/เนื้อหาดังกล่าว ผู้จัดทำ ขอขอบคุณทุกท่านไว้ในโอกาสนี้ หวังว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ ครู กศน. นักศึกษา และผู้เกี่ยวข้องตลอดจนผู้สนใจทั่วไป ตามสมควร

กศน.อำเภอด่านซ้าย

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ใบความรู้ที่ 1 ช่องทางและการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพการทำไม้กวาดจากแฉม	1
ใบความรู้ที่ 2 ประวัติความเป็นมาลักษณะทางพฤกษศาสตร์ความสำคัญและประโยชน์ใช้สอย	9
ใบความรู้ที่ 3 การทำไม้กวาดดอกหญ้าจากดอกแฉม	18
ใบความรู้ที่ 4 การจัดการการตลาดไม้กวาดดอกหญ้า	23
ใบความรู้ที่ 5 ปัญหา อุปสรรคในการทำไม้กวาดจากแฉม	27
บรรณานุกรม	31
คณะผู้จัดทำ	32

ใบความรู้ที่ 1

ช่องทางและการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพการทำไม้กว่าดจากแซม

การตัดสินใจเลือกอาชีพ

การตัดสินใจเลือกอาชีพ นับว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตมนุษย์ อาจกล่าวได้ว่า "งานคือชีวิต" ดังนั้น ในการเลือกอาชีพจำเป็นต้องมีการเริ่มต้นด้วยการวางแผนชีวิตด้านอาชีพ ตั้งแต่วัยเรียน ซึ่งเป็นการวางแผนระยะยาวที่ต้องใช้เวลานานมาก และใช้ความพยายามอย่างมาก ผลตอบแทนที่ได้รับก็คุ้มค่า

สิ่งสำคัญในการตัดสินใจเลือกอาชีพ

ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการ คือ

ประการที่ 1: ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ข้อมูลด้านอาชีพเป็นข้อมูลที่มีขอบข่ายกว้างขวางมาก ซึ่งขอบข่ายของข้อมูลด้านอาชีพพอสรุปได้ดังนี้

1. แนวโน้มของตลาดแรงงาน เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการผู้ทำงานในด้านต่าง ๆ ในปัจจุบัน และการพยากรณ์ที่จะมีความ ต้องการเพิ่มขึ้นหรือลดลงในอนาคต
2. ลักษณะงาน งานที่จะต้องทำเป็นประจำมีลักษณะอย่างไร ผู้ทำงานจะต้องทำอะไรบ้าง เป็นงานที่ทำให้เกิด ความเพลิดเพลินหรือก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย งาน ใหญ่หรืองานเล็ก มีความรับผิดชอบที่สำคัญหรือไม่ ต้อง เกี่ยวข้องกับตัวเลข สิ่งของ หรือคน ต้องใช้เครื่องมืออุปกรณ์มากหรือไม่ ต้องนั่งทำงาน ยืนทำงาน ต้องเดิน ทางหรือไม่
3. สภาพแวดล้อมของงาน ได้แก่ สภาพแวดล้อมและบรรยากาศของงาน เช่น ร้อน เย็น ขึ้น แห้ง เปียก ฝุ่นละออง สกปรก เสียงดัง ในอาคาร กลางแจ้ง ในโรงงาน มีสารพิษ มีสาร กัมมันตภาพรังสี มีความขัดแย้ง เป็นต้น
4. คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ อายุได้มีการกำหนดช่วงอายุในการทำงานและเกษียณไว้อย่างไร เพศ อาชีพนั้น ๆ โดยทั่วไปเป็นอาชีพสำหรับเพศหญิงหรือเพศชาย หรือให้ โอกาสแก่ทั้งหญิงทั้งชาย หรือให้ โอกาสแก่เพศใดเพศหนึ่งมากกว่า
5. การเข้าประกอบอาชีพ การเข้าประกอบอาชีพต้องมีวิธีการอย่างไร โดยการสมัครงานกับนายจ้าง ด้วยตนเองต้องมีการสอบสัมภาษณ์หรือต้องสอบข้อเขียนด้วย ถ้าเป็นการ ประกอบอาชีพอิสระต้องใช้ทุนทรัพย์เพื่อดำเนินกิจการมากน้อยเพียงใด
6. รายได้ ในการประกอบอาชีพนั้น ๆ จะมีรายได้เป็นวัน สัปดาห์ เดือน ปี โดยเฉลี่ยแล้วเป็นเงินเท่าใด
7. ความก้าวหน้า อาชีพนั้น ๆ จะมีความก้าวหน้าเพียงใด จะต้องมีการศึกษาอบรมเพิ่มเติม มีความสามารถหรือประสบการณ์อย่างไรจึงจะได้เลื่อนขั้นมากขึ้นน้อยเพียง ใด การประกอบอาชีพเดิมนำไปสู่อาชีพใหม่หรือไม่
8. การกระจายของผู้ประกอบอาชีพ มีผู้ประกอบอาชีพมากน้อยเพียงใดและกระจายอยู่ทั่วประเทศหรือมีอยู่เพียงบางจังหวัด ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ผู้ประกอบอาชีพที่ใดก็ได้หรือจะต้อง อยู่ที่ไหนหนึ่งโดยเฉพาะ

9. ข้อดีและข้อเสีย อาชีพแต่ละอย่างย่อมมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ซึ่งขึ้นอยู่กับความพอใจและความต้องการของผู้ประกอบอาชีพของแต่ละคน งานบางอย่างอาจมีการ ทำงาน ล่วงเวลา ทำงานในวันเสาร์อาทิตย์ หรือ วันหยุด และการเดินทางไปปฏิบัติในที่อื่น ๆ งานบางอาชีพมีความมั่นคงกว่างานอาชีพอื่น ฯลฯ

ประการที่ 2 : ปัจจัยภายใน ได้แก่

ปัจจัยส่วนบุคคล

- ความสนใจ
- บุคลิกภาพ
- สติปัญญา
- ความถนัด
- ทักษะ
- ความสัมฤทธิ์ผล
- ประสบการณ์
- แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ผล
- ความรับผิดชอบ
- ความอดุสาหะ
- ความตรงต่อเวลา
- ความอบอุ่น
- ระดับการกล้าเสี่ยง
- ความเป็นคนเปิดเผย
- ความไม่ยึดหยุ่น
- ความเกร่งของจิตใจ
- ความรู้สึกเกี่ยวกับคุณค่าแห่งตน
- ความสามารถในการตัดสินใจ
- วุฒิภาวะทางอาชีพ
- เพศ
- เชื้อชาติ
- อายุ
- ความแข็งแรงของร่างกาย
- สุขภาพ
- ฯลฯ

ปัจจัยเกี่ยวกับโครงสร้างของค่านิยม

- ค่านิยมทั่ว ๆ ไป
- ค่านิยมทางการงาน
- จุดมุ่งหมายชีวิต
- จุดมุ่งหมายทางอาชีพ
- การรับรู้เกียรติและชื่อเสียงของอาชีพ
- ทัศนคติต่ออาชีพต่าง ๆ
- ความเข้าใจอาชีพที่เกี่ยวกับคน/ข้อมูล
- จริยธรรมในการทำงาน
- การใช้เวลาว่าง
- ความต้องการเปลี่ยนแปลง
- ความต้องการกฎเกณฑ์
- ความต้องการสนับสนุน/ช่วยเหลือ
- ความต้องการอำนาจ
- ความมั่นคง
- ความปลอดภัย
- การทำงานให้เป็นประโยชน์กับผู้อื่น
- ฯลฯ

จะทราบได้อย่างไรว่าอาชีพไหนเหมาะสมกับท่าน

คนเรามีความถนัด ความสามารถ และความสนใจในงานอาชีพแตกต่างกัน บางคนเหมาะที่จะทำงานด้านหัตถกรรม บางคนเหมาะสมที่จะทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักรกล หรืองานที่เกี่ยวข้องกับด้าน วิทยาศาสตร์ ส่วนบางคนอาจจะเหมาะสมที่จะทำงานเกี่ยวกับการสอนดนตรี การช่วยเหลือติดต่อ ประชาชน เหล่านี้เป็นต้น แต่ละคนมีพรสวรรค์ไม่เหมือนกัน ไม่สามารถทำงานชนิดเดียวกันได้หมด ทุก คน ข้อสำคัญก็คือ ท่านต้องรู้จักตัวเอง และรู้จักงานอาชีพต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง รวมทั้งพิจารณา ดู ว่ามีงานอะไรบ้างที่ท่านชอบและสนใจมากที่สุด และงานนั้นๆ เหมาะสมกับอุปนิสัยและบุคลิกลักษณะ ของท่านหรือไม่

ปัญหา ก่อนตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนหรือผู้สมัครงาน

1. ขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการประกอบอาชีพต่างๆ ขาดทักษะและรายละเอียดข้อมูล เกี่ยวกับโลกอาชีพ เช่น ลักษณะของงานอาชีพ กระบวนการทำงานในงานอาชีพนั้นๆ ความก้าวหน้าในอาชีพการ ทำงาน และความต้องการของตลาดแรงงานในงานสาขาอาชีพนั้นๆ

2. นักเรียนและผู้สมัครงาน ต้องการความช่วยเหลือเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา แนะนำ แนะนำอาชีพ แนะนำการศึกษาต่อ และการเตรียมตัวก่อนเข้าสู่ ตลาดแรงงาน

3. นักเรียนและผู้สมัครงาน จะต้องรู้ขีดความสามารถ สติปัญญา ความถนัด ความสนใจ และความพร้อมในการเลือกประกอบอาชีพให้เหมาะสมกับตนเอง

4. ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ นักเรียนและผู้สมัครงาน จะต้องมีความรู้ในเรื่องปัญหาเศรษฐกิจ ซึ่งมีผลตั้งแต่การเลือกเรียนต่อหรือศึกษาเพิ่มเติมในสาขา วิชาที่ใช้เงินทุนจำนวนน้อย และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ตลอดจน การฝึกพัฒนา ฝีมือตนเองเพิ่มเติมเพื่อให้คุณลักษณะเด่น ในการสมัครงาน

สรุปข้อแนะนำก่อนตัดสินใจเลือกอาชีพ

1. ผู้ตัดสินใจเลือกอาชีพควรรู้จักตนเองให้ดีเสียก่อน โดยเฉพาะในด้านอุปนิสัย ความรู้ ความถนัด ความสามารถ ความสนใจ บุคลิกลักษณะ สุขภาพ นิสัย ทักษะคติเกี่ยวกับอาชีพนั้นๆ และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ฯลฯ

2. ควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ลักษณะของงานอาชีพ ค่าจ้าง สวัสดิการ ความก้าวหน้า และความมั่นคงของงาน ตลอดจนความต้องการ ของตลาดแรงงาน ฯลฯ

แนวทางในการตัดสินใจด้านอาชีพ (Career Decision making---a model)

จากภายใน การตระหนักในตนเอง

จากภายนอก การตระหนักในโอกาส

บุคลิกภาพกับการเลือกอาชีพ

๑ บุคลิกภาพกับการเลือกอาชีพและการศึกษาให้เหมาะสมกับตัวเอง

การเลือกอาชีพและสาขาวิชาที่จะศึกษา ให้เหมาะสมกับตัวเองโดยเน้นเรื่องบุคลิกภาพ บุคคลแต่ละบุคคลย่อมมีบุคลิกภาพที่ต่างกันไป แต่ละคนจะมี ลักษณะที่ชี้เฉพาะตนไม่ว่ารูปร่าง หน้าตา ผิวพรรณ หรือนิสัยใจคอ มีนักวิชาการบางท่านได้ให้ความหมายของคำว่า "บุคลิกภาพ" คือ ลักษณะส่วนรวมของ บุคคล ซึ่งประกอบด้วยสิ่งที่ปรากฏทางร่างกาย นิสัยใจคอ ความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมรวมของบุคคลนั้น ซึ่งได้รวมอยู่ด้วยกันอย่างผสมกลมกลืนในตัว บุคคลนั้น รวมถึงสิ่งที่เขาชอบและไม่ชอบ สิ่งที่เขาสนใจและไม่สนใจ เป้าหมายต่าง ๆ ในชีวิตของเขา ความสามารถด้านต่าง ๆ ของเขา ลักษณะของบุคลิกภาพเฉพาะของแต่ละคนนั้น หากบุคคลรู้จักและเข้าใจบุคลิกภาพจนสามารถมองตนได้ตามสภาพความเป็นจริงย่อม ช่วยให้บุคคลตัดสินใจเลือกแนวทางชีวิต การศึกษา และอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับตัวเองมากที่สุด บุคลิกภาพสำคัญอย่างไร

๑ บุคลิกภาพนั้นเกี่ยวข้องกับอะไรบ้าง

1. ทางกายภาพ หมายถึง รูปร่างหน้าตาดี ย่อมส่งผลให้ผู้สัมภาษณ์สนใจได้บ้าง และตนเองก็มีความภูมิใจมั่นใจยิ่งถ้ามีสุขภาพที่แข็งแรงว่องไวในการทำงาน ยิ่งน่าประทับใจ
2. ทางสมอง สมองดีไม่มีโรคภัยไข้เจ็บก็จะทำให้เขามีความทรงจำดี เขาวินิจฉัยปัญหาดี แต่ต้องเป็นผลจากการศึกษาอบรมพื้นฐานด้วย
3. ความสามารถ อาศัยประสบการณ์ และความถนัดจากการฝึกฝน
4. ความประพฤติ เป็นผู้อยู่ในศีลธรรม สุภาพอ่อนโยน มีมนุษยสัมพันธ์ ไม่เป็นปฏิปักษ์กับสังคม
5. ชอบเข้าสังคมมีทัศนคติที่ดีต่อผู้อื่น การแสดงออกต่อเพื่อนฝูง ไม่เห็นแก่ตัว มีน้ำใจต่อผู้อื่นไม่อวดตัว
6. อารมณ์ดี ใจเย็น ไม่ฉุนเฉียว อดกลั้นโทสะได้
7. กำลังใจ เป็นคนที่จิตใจเข้มแข็ง ไม่ท้อถอย ไม่เสียขวัญง่าย

๑ บุคลิกภาพมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ

เพราะบุคลิกภาพมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ โดยบุคคลจะเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตน บุคลิกภาพเฉพาะอย่างมีความสัมพันธ์กับอาชีพ เฉพาะอย่าง ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ "จอห์นแอล ฮอลแลนด์"

1. แนวคิดพื้นฐาน 4 ประการ

ประการที่ 1 อาชีพเป็นเครื่องแสดงออกทางบุคลิกภาพ บุคคลจะเลือกอาชีพโดยย่อมแสดงว่าบุคลิกภาพของ เขาจะปรากฏออกมาในทิศทางเดียวกัน

ประการที่ 2 บุคลิกภาพของแต่ละบุคคลมีความสัมพันธ์กับชนิดของสิ่งแวดล้อมในการทำงานของบุคคลนั้น ดังนั้น บุคคลจึงมีแนวโน้มจะหันเข้าหางาน หรืออาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของเขา

ประการที่ 3 บุคคลจะค้นหาสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้เขาได้ฝึกทักษะ และใช้ความสามารถของเขา ทั้งยัง เปิดโอกาสให้เขาได้แสดงเจตคติ ค่านิยม และบทบาทของเขา

ประการที่ 4 บุคลิกภาพของสิ่งแวดล้อมจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ดังนั้น เมื่อสามารถ ทราบบุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อมของบุคคลแล้ว ก็จะทำให้ทราบผลที่จะติดตามมาของบุคคลนั้นด้วย เช่น การเลือกอาชีพ ความสำเร็จในอาชีพ ตลอดจนทั้ง พฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งการศึกษาอาชีพและสังคมด้วย

2. สาระของทฤษฎี

ฮอลแลนด์ได้สรุปทฤษฎีของเขาไว้ 4 ประการดังนี้ คือ

2.1 ในสังคมของวัฒนธรรมตะวันตก สามารถแบ่งบุคคลออกตามลักษณะของบุคลิกภาพได้ 6 ประเภท คือ พวกชอบเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นรูปธรรม (Realistic) พวกที่ชอบเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ใช้ความคิด การแก้ปัญหา (Intellectual) พวกชอบเข้าสังคม (Social) พวกชอบระเบียบแบบแผน (Conventional) พวกที่มีความทะเยอทะยาน ชอบมีอำนาจ (Enterprising) และพวกชอบศิลปะ (Artistic)

2.2 บรรดาอาชีพต่าง ๆ นั้น สามารถแบ่งตามลักษณะและสภาพแวดล้อมได้ 6 ชนิด ซึ่งสอดคล้องกับ บุคลิกภาพของคนทั้ง 6 ประเภท

2.3 บุคคลย่อมแสวงหาสภาพแวดล้อมและอาชีพ ซึ่งเปิดโอกาสให้เขาได้ใช้ความสามารถและทักษะ เพื่อแสดงออกถึงค่านิยมและทัศนคติ ตลอดจนการ มีบทบาทที่เหมาะสม และหลีกเลี่ยงบทบาทที่ไม่เหมาะสม กับตนเอง

2.4 พฤติกรรมของบุคคลสามารถอธิบายได้จากปฏิกริยาระหว่างแบบฉบับแห่งพฤติกรรมของ เขากับ สภาพแวดล้อมของเขา

🕒 ท่านมีแนวคิดด้านใดบ้าง

คนเรานั้นมีความถนัดในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือหลาย ๆ สิ่งด้วยกันทุกคน แต่มีระดับ ความสามารถมากน้อยแตกต่างกันไป บางคนมีความถนัดใน การทำงานหลาย ๆ ด้าน แต่บางคนมีความถนัด ในการทำงานด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะความถนัดก็คือ ระดับความสามารถของบุคคล ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ โดยที่บุคคลนั้น ๆ ได้รับการฝึกอบรม หรือมีประสบการณ์ในงานนั้นๆ มาคู่กัน และสามารถที่จะนำ ประสบการณ์หรือความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมนั้นไปใช้ให้ เป็นประโยชน์ สำหรับการสำรวจตัวท่านเองว่าเป็น คนอย่างไร มีบุคลิกภาพอย่างไร ตลอดจนพฤติกรรมและลักษณะที่เป็นทั้งข้อดีข้อเสีย มีความเชี่ยวชาญ ชอบ งาน ประเภทใด และมีความถนัดทางด้านใด จะช่วยให้เราสามารถมองภาพที่เป็นตัวเองได้ทั้งหมด จอห์น แอล ฮอลแลนด์ ได้จำแนกประเภทอาชีพตามบุคลิกภาพของบุคคลออกเป็น 6 กลุ่ม ซึ่งสามารถ ตัดสินใจก่อนตัดสินใจเลือกอาชีพดังนี้

➤ ลักษณะโดยทั่วไป

ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบนี้ จะชอบกิจกรรมที่ต้องใช้พลังกำลังชอบทำจักรกล ขาดทักษะในการสร้าง สัมพันธภาพระหว่างบุคคล หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ต้องสังคมกับบุคคลอื่น ไม่ชอบเป็นจุดสนใจของผู้อื่น ค่อนข้าง ก้าวร้าว มีลักษณะเป็นชาย มีค่านิยมทางเศรษฐกิจและการเมือง ในรูปแบบที่มีระเบียบแบบแผนยึดถือ ประเพณีนิยม

➤ ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ

มีความเป็นผู้ใหญ่ มีความอดทน มีความบากบั่น กล้าแสดงผลงาน ขาดทักษะในการสร้างสัมพันธภาพ ทางสังคม

กลุ่มที่ 2 บุคลิกภาพแบบที่ต้องใช้หาข้อปัญหาและความคิดนักวิชาการ หรือผู้ใช้ **INVESTIGATIVE** กิจกรรมทางปัญญาในการแก้ไขปัญห และแสวงหาความรู้

> ลักษณะโดยทั่วไป

ผู้ที่มีบุคลิกแบบนี้จะชอบคิด สังเกต วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจารณ์อย่างมีเหตุผล ชอบแก้ปัญหา ชอบใฝ่หาความรู้ มีหลักการ ชอบทำงานที่สลับซับซ้อน มากกว่าเป็นผู้ลงมือทำ ไม่ติดประเพณีนิยมหลีกเลี่ยงการค้า การชักชวน การเข้าสังคมและการเลียนแบบ

> ลักษณะเด่น

มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความคิดเห็นรุนแรง มีความบากบั่นอุทิศเวลาให้กับงาน เก็บตัวไม่ใคร่สนใจ

> การประเมินตนเอง

มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ไม่ชอบเอาอย่างใครสูง มีความร่าเริงต่ำ

กลุ่มที่ 3 บุคลิกภาพแบบมีศิลปะ **ARTISTIC**

> ลักษณะโดยทั่วไป

ผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ชอบกิจกรรมเกี่ยวกับนามธรรม เป็นอิสระ รักความงาม มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ชอบใช้ชีวิตและกิจกรรมแบบตามลำพังไม่ค่อยควบคุมตัวเอง มักทำตามใจที่ตนปรารถนา มีความต้องการแสดงออกถึงลักษณะเฉพาะตัวของตัวเอง ชอบงานทางศิลปะ ไม่ชอบเลียนแบบ มีความคิดริเริ่ม หลีกเลี่ยงงานประเภทใช้ระเบียบแบบแผน

> ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ

มีสุนทรีย์ มีศิลปะ ชอบคิดคำนึง ชอบครุ่นคิดคนเดียว เก็บตัว

> การประเมินตนเอง

มีความเป็นอิสระสูง มีความเข้าใจในตนเองสูง มีความสามารถในการควบคุมตนเอง มีความสามารถในการแสดงความรู้สึก

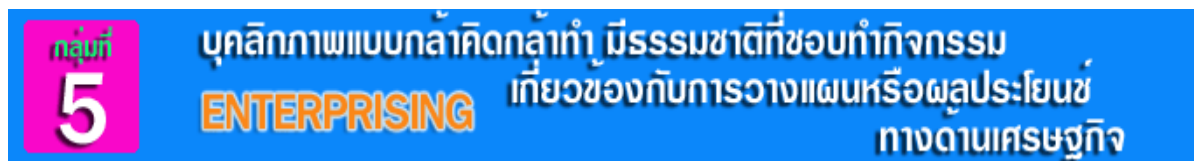
กลุ่มที่ 4 บุคลิกภาพที่ชอบสมาคม สังคมกับบุคคลอื่น **SOCIAL** มีความสนใจสังคม

> ลักษณะโดยทั่วไป

ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบนี้ชอบติดต่อกับคน ชอบสนทนา ชอบให้ความรู้ สอนผู้อื่น ชอบแสดงตัวร่าเริง มีความรับผิดชอบ มีทักษะทางภาษา ต้องการความสนใจ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น มีลักษณะเป็นผู้หญิง หลีกเลี่ยงการใช้ความคิดทางปัญญา มีแก้ปัญหาโดยคำนึงถึงความรู้สึก หลีกเลี่ยงงานที่เกี่ยวกับเครื่องยนต์ หรือทางวิทยาศาสตร์

› **ลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ**

ชอบสมาคม ร่าเริง ชอบเที่ยว รักษาประเพณี มีความรับผิดชอบ มีอำนาจอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นๆ มีลักษณะท่าทาง นิสัยเป็นหญิง

› **ลักษณะโดยทั่วไป**

จะมีลักษณะของความเป็นผู้นำ มีความคิดริเริ่ม มีความเชื่อมั่นในตัวเองกล้าโต้แย้ง กล้าได้กล้าเสีย พร้อมที่จะทดลอง ความเป็นอิสระ มีความสนใจอำนาจ มีความก้าวร้าวทางวาจา มีทักษะในการเจรจา มักหลีกเลี่ยงสภาพการณ์ที่ต้องใช้กำลังทางปัญญานาน ไม่ชอบกิจกรรมที่เป็นระเบียบแบบแผน

› **ลักษณะเด่น**

กล้าคิดกล้าทำ ชอบวางแผน ชอบสมาคม มีอำนาจเหนือผู้อื่น ร่าเริง สนุกสนาน ทำตามอารมณ์ ไม่ชอบใช้กำลังความคิดอันยาวนาน

› **การประเมินตนเอง**

มีความเป็นผู้นำ ชอบการสมาคม มีความก้าวร้าว มีความเข้าใจตนเอง

› **ลักษณะโดยทั่วไป**

มักชอบใช้กิจกรรมเป็นรูปธรรมและกิจกรรมทางภาษายึดถือประเพณี ชอบทำตามระเบียบแบบแผน มากกว่าการริเริ่มด้วยตนเอง เป็นพวกวัตถุนิยมและ เจ้าระเบียบ ชอบการเป็นผู้ใต้บังคับบัญชา ชอบเลียนแบบ เป็นผู้ตาม

› **ลักษณะเด่น**

อาศัยผู้อื่น รักษาระเบียบประเพณี

› **การประเมินตนเอง**

มีจิตใจที่ทำอะไรทำจริง เคร่งครัดในระเบียบแบบแผน

ใบความรู้ที่ 2

ประวัติความเป็นมาลักษณะทางพฤกษศาสตร์ความสำคัญและประโยชน์ใช้สอย

เรื่องที่ 1

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ชื่อสามัญ หญ้าแขม (ปราจีนบุรี), หญ้าลาโพ (ตรัง), common reed, flute reed

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์และเกษตร

เป็นพืชอายุหลายปี มักขึ้นในที่ชุ่มน้ำ แต่ก็พบขึ้นในที่ดอน ด้วย มีลักษณะของต้นคล้ายกับต้นอ้อ มีลำต้นกลาง ตั้งตรง สูงประมาณ 2.5-3.5 เมตร มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้น ประมาณ 1.0-1.5 เซนติเมตร มีลำต้นใต้ดิน (rhizome) ที่แข็งแรง ใบมีลักษณะเป็นแบบใบหอก (lanceolate) ใบเรียวยาวไปทีปลายใบ (acuminate) ใบยาวประมาณ 30-50 เซนติเมตร กว้างประมาณ 2.5-3.0 เซนติเมตร แผ่นใบมีริ้วใบเรียบ ขอบใบมีลักษณะรอยหยักขนครุย (ciliate) และถ้าสัมผัสแล้วจะสากมือ ลิ้นใบ (ligule) เป็นแผ่นขอบลู่เป็นเส้น (membranous frayed) ยาวประมาณ 1.0 มิลลิเมตร มีหูใบ (auricle) กาบใบเรียบมีสีเขียวเข้ม ยาวประมาณ 12.0-25.0 เซนติเมตร มักออกดอกในช่วงของเดือนมิถุนายน ส่วนตัวของช่อดอกออกที่ปลายยอดแบบช่อแยกแขนง (panicle) มีขนาดใหญ่ ช่อดอก (inflorescence) ยาวประมาณ 40-50 เซนติเมตร

ในส่วนของ (Head) ยาวประมาณ 20-30 เซนติเมตร ส่วนกลุ่มช่อดอกย่อย (spikelet) มีดอกย่อย ๆ (floret) ประมาณจำนวน 8-10 ดอก ในดอกแต่ละดอก จะเกาะแกนช่อดอกห่างกัน ให้เห็นได้อย่างชัดเจนทำให้มองเห็นเส้นไหมสีเงินบนแกนได้ชัดเจน ซึ่งมีความแตกต่างจากหญ้าพง โดยในหญ้าพง นั้น เส้นไหมจะเกิดอยู่ที่กาบรองของดอก (lemma) ดอกกลางสุดจะมีอับเกสร (anther) จำนวนประมาณ 3 อับ แต่สำหรับดอกบน ๆ มีเพียงจำนวน 2 อับ เท่านั้น

แหล่งที่พบและเก็บรวบรวมพันธุ์

พบมากและขึ้นทั่วไปในทุก ๆ ภาค ของประเทศไทย ในพื้นที่ ๆ มีความสูงเหนือระดับน้ำทะเลตั้งแต่ประมาณ 35 เมตร ขึ้นไป สภาพในพื้นที่ ลุ่ม มีความชุ่มชื้น ที่ริมบริเวณเชิงเขา เช่น ในพื้นที่ของอำเภอ ด่านซ้าย จังหวัดเลย ประเทศไทยมาก

คุณค่าทางอาหาร

ส่วนของใบและส่วนของยอดอ่อน มีคุณค่าทางอาหารทางด้านโปรตีน ประมาณ 11.97 เปอร์เซ็นต์ และเยื่อในมี ADF ประมาณ 34.7 เปอร์เซ็นต์ มี NDF ประมาณ 64.4 เปอร์เซ็นต์ มีแคลเซียมประมาณ 0.33 เปอร์เซ็นต์ มีฟอสฟอรัสประมาณ 0.23 เปอร์เซ็นต์ มีโปแตสเซียมประมาณ 1.8 เปอร์เซ็นต์ มีแทนนิน ประมาณ 0.13 เปอร์เซ็นต์ มีลิกนินประมาณ 5.45 เปอร์เซ็นต์

การใช้ประโยชน์

เป็นแหล่งของอาหารสัตว์ที่อาศัยอยู่ตามธรรมชาติ สำหรับที่ชอบแทะเล็มพวกสัตว์ประเภท โค กระบือ และสัตว์ป่าต่าง ๆ

ความเป็นมาของดอกหญ้า

ต้นไม้กวาด “ดอกหญ้า” เป็นชื่อเรียกที่เป็นภาษาภาคกลางของผลผลิตจากพืชชนิดหนึ่งซึ่งในแต่ละภาค นั้น จะเรียกไม่เหมือนกัน เช่น ในภาคใต้เรียกว่า “ดอกอ้อ” ในภาคเหนือ เรียกว่า “ดอกกง” ส่วนภาค

ตะวันออก เรียกว่า “ดอกแซม” รู้จักกันดีในชื่อของ “ดอกแซม” เพราะดอกของต้นแซมนี้ สามารถสร้างเงินสร้างรายได้ให้กับชุมชนนี้มานานับร้อยปีมาแล้ว

จากคำบอกเล่าของคนสูงอายุในหมู่บ้าน ทำให้ทราบว่า “ดอกแซม” “ดอกแซม” มีอยู่ 2 ประเภท คือ “แบบแข็ง” และ “แบบอ่อน” แต่ถ้าจะนำมาทำเป็นไม้กวาด ก็คือ จะใช้ “ดอกแซมแบบอ่อน” เท่านั้น

ลักษณะของลำต้น “ต้นแซม” เป็นพืชล้มลุก ที่ชอบอากาศเย็น ดินทรายปนกรวด ชอบขึ้นอยู่บริเวณริมเชิงเขา เพราะลำต้นมันไม่แข็ง ไม่ใหญ่ ตัวของดอกจะหลุด และร่วงปปลิวได้ง่าย แม้ออกของมันจะใช้ทำประโยชน์อะไรไม่ได้มากเท่าไร แต่ต้นของมันก็สามารถใช้ทำรายได้ให้กับชุมชนในอำเภอต่างอย ซึ่งทางชุมชนเอง ก็ได้นำประดิษฐ์คิดค้นเอามาทำเป็นไม้กวาดจากดอกหญ้า ทำขึ้นมาเป็นวัสดุที่ใช้สำหรับทำความสะอาด และใช้เองในครอบครัวของตน จนสามารถสร้างรายได้/ลดรายจ่ายจนเป็นอาชีพเสริมมาถึงปัจจุบัน

เรื่องที่ 2

ความสำคัญและประโยชน์ใช้สอย

ไม้กวาดจากดอกหญ้า

เป็นอุปกรณ์ ที่นำมาใช้ทำความสะอาด ในบริเวณภายในและภายนอกของบ้านเรือน อาคาร มีความแข็งแรง มีความทนทาน และมีน้ำหนักเบา เป็นไม้กวาดมีลักษณะอ่อน หรือไม้กวาดดอกหญ้า มีความอ่อนตัวดี ใช้กวาดเศษผงเล็ก ๆ ตลอดจนฝุ่นละอองบนพื้นที่แห้ง การเก็บรักษา ควรเจาะปลายด้ามเป็นรูแล้วร้อยด้วยเชือกแขวน แต่ถ้าไม่มีที่เจาะรู ก็ต้องตั้งหัวกลับฟิงข้างฝาไว้ เพื่อไม่ให้ปลายไม้กวาดกดกับพื้น เพราะจะทำให้งอได้

เรื่องที่ 3

การปลูกต้นแขม

การปลูกแขม

“แขม” ปลูกด้วยวิธี การขยายพันธุ์ได้ โดยการแยกเอาหน่อแขมที่เริ่มออกดอก ในช่วงประมาณของ เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ทุกปี

การเก็บดอก จะต้องสังเกตจากดอกที่แทงขึ้นตรงปลายช่อดอก และช่อดอกแตกเป็นช่อ ๆ ให้เก็บได้ทันที ถ้าหากปล่อยเอาไว้ให้ดอกแก่จัด จะทำให้ก้านของดอกหักและแตกง่าย

การเตรียมพื้นที่ดินก่อนที่จะปลูกแขม

1. จะต้องเตรียมดินให้เหมาะสมและปลูกตามบริเวณที่ลุ่มทั่วไป คือ ต้องไถและพรวนดิน เพื่อกำจัดวัชพืชต่าง ๆ

2. ในการขุดหลุม ควรให้มีระยะห่าง ๆ กันประมาณ 2 เมตร มีขนาดกว้างประมาณ 30 เซนติเมตร มีขนาดยาวประมาณ 30 เซนติเมตร และมีความลึกประมาณ 30 เซนติเมตร 3. ให้ใช้ปุ๋ยธรรมชาติ เช่น ปุ๋ยคอก รองไว้ที่ก้นหลุม ๆ ที่ขุดเตรียมเอาไว้ใช้ประมาณ 2 กิโลกรัมโดยให้นำเอาปุ๋ยคอกกับดินลูกละเล้าเข้าด้วยกัน

ลักษณะพันธุ์ต้นแขม

การเตรียมพันธุ์ของต้นแขม

ต้องเลือกใช้พันธุ์ต้นแขมที่มีความเหมาะสมกับสภาพของ ดิน ฟ้า อากาศ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มาก ต้นแขม ที่จะปลูก จะต้องมีลักษณะ เป็นกอใหญ่ ๆ เวลาต้นแขมโตขึ้น จะขึ้นเป็นพวง ๆ จึงต้องคัดเอาใน ส่วนของกอต้นแขม ที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 20 เซนติเมตร ใส่ลงไปในหลุมที่เตรียมเอาไว้แล้วใส่ ลงไปในหลุม

วิธีการปลูกแขม

เมื่อได้กอของต้นแขมตามความต้องการแล้ว ให้นำเอากอของต้นแขมที่เตรียมเอาไว้ ใส่ลงในหลุมที่ จะปลูก แล้วจึงกลบดินให้แน่น จึงรดน้ำให้แต่พอชุ่ม

เรื่องที่ 4

การดูแลรักษาต้นแขม

การกำจัดวัชพืช คือ พืชที่ไม่ต้องการแต่คอยแย่งอาหารจากพืชที่เราปลูก ถ้าไม่กำจัดวัชพืชที่เรากำลังปลูกจะโดนแย่งอาหารไป จึงทำให้พืชที่เราปลูกนั้น มีความเจริญเติบโตได้เร็ว และพืชก็แข็งแรง โดยการเข้าไปทำลายแหล่งกำเนิด และที่อยู่อาศัยของวัชพืช ด้วยวิธีการถาก การถอน หรือ การพรวน เป็นต้น

เครื่องและเครื่องมือที่ใช้กำจัดวัชพืช มี

เสียม	เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับพรวนและขุดดินปลูกพืช หรือขุดดิน ที่มีขนาดเล็ก
จอบ	เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับขุดดิน พรวนดินหรือย่ำดินให้แตก
มีด พร้า	เป็นมีดที่ใช้สำหรับไว้ ตัด ดายหญ้า มีลักษณะเป็น คมมีปลายแหลม

วิธีการกำจัดวัชพืช คือ

การถอน เป็นการกำจัดวัชพืชอย่างง่าย ๆ ในกระถาง หรือในแปลง ที่มีบริเวณไม่กว้างมากนัก โดยใช้มือถอนวัชพืชเอง

การพรวนดิน โดยการใช้ จอบ เสียม ส้อมพรวน ไว้สำหรับ พรวนดินรอบ ๆ ต้นพืชที่จะปลูก

การใช้มีดถาก โดยใช้มีดถากหญ้า ถากวัชพืชที่ขึ้นในต้นพืชที่เราปลูก เป็นบริเวณกว้าง และใหญ่

การคลุมโคน โดยการใช้ใบไม้แห้งต่าง ๆ หญ้าแห้ง หรือฟางข้าวแห้ง เพื่อคลุมบริเวณโคนของต้นพืชที่เราปลูก เพื่อป้องกันไม่ให้วัชพืชเจริญเติบโต

การใช้สารเคมี เป็นการใช้สารเคมี ที่สามารถใช้ทำลาย ฆ่าวัชพืชที่ไม่ต้องการทิ้ง ซึ่งเป็นวิธีการที่จะเป็นอันตรายกับร่างกายเรามาก หากใช้จะต้องอ่านฉลากยาดูก่อนเสมอ ว่ามีวิธีการใช้ก่อนใช้ และจะต้องใช้อย่างระมัดระวังด้วย

การพรวนดินและการใส่ปุ๋ยให้พืช

การพรวนดิน เป็นการทำให้พืชมีรากหายใจได้สะดวก สามารถหาอาหารได้ง่าย ส่วนปุ๋ย เป็นอาหารให้กับพืชที่ต้องการเจริญเติบโตเร็วขึ้น เป็นการเพิ่มผลผลิตให้มีปริมาณมาก และมีผลผลิตสูงขึ้น ในการพรวนดิน มีเครื่องมือและที่ใช้ คือ

1. เสียมพรวนดิน
2. ส้อมพรวน
3. ไม้พรวนดิน
4. บัวรดน้ำ

วิธีทำและวิธีการพรวนดิน

ต้องพรวนดินให้ห่างจากโคนต้นพืชที่ปลูก อย่าพรวนดินใกล้โคนต้นมากนัก เพราะรากของพืชจะขาด ทำให้พืชเหี่ยวเฉา และตายได้ ในการพรวนดินนั้น เราควรทำอย่างสม่ำเสมอประมาณ 10-15 วันต่อครั้ง เมื่อพรวนดินเสร็จแล้ว ควรรดน้ำให้สม่ำเสมอทุกครั้ง เพื่อทำให้ดินเกิดการร่วนซุย การใส่ปุ๋ยให้พืช เป็นการดูแล และบำรุงรักษาต้นไม้ ให้เจริญงอกงาม ทำให้พืชสร้างใบ ดอก และผลได้อย่างรวดเร็วสมบูรณ์ และเป็นอาหารให้กับพืชที่ต้องการเจริญเติบโตเร็วขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มผลผลิตที่ให้มีปริมาณที่มากและให้ผลผลิตที่สูงขึ้น

วิธีทำและวิธีการใส่ปุ๋ย

ชนิดของปุ๋ยที่ใช้ มี

1. ปุ๋ยคอก เป็นปุ๋ยที่ได้จากมูลของสัตว์เลี้ยงต่าง ๆ เช่น โค กระบือ
2. ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ เป็นปุ๋ยที่ได้จากการผลิตขึ้นมาด้วยการใช้สูตรทางเคมี

การเลือกใช้เครื่องมือในการใส่ปุ๋ย

1. ช้อนปลูก ใช้สำหรับตักปุ๋ยและพรวนดิน
2. ถังน้ำหรือขัน ที่ใช้สำหรับใส่น้ำ
3. บัวรดน้ำ ใช้สำหรับรดต้นไม้ที่ปลูก

การใส่ปุ๋ยในดิน ควรใช้ช้อนสำหรับปลูก ตักปุ๋ยใส่โรยรอบ ๆ ต้นไม้ที่จะปลูก แล้วจึงพรวนดินกลบใส่ลงไปในหลุมที่ปลูก ใส่ปุ๋ย แล้วจึงรดน้ำให้ชุ่ม ควรใส่ปุ๋ย เมื่อเห็นว่าดินหมดความสมบูรณ์ และใส่ปุ๋ยให้เหมาะสมกับความต้องการของพืชแต่ละชนิด ตามระยะเวลา และอายุของพืช เพื่อเป็นการเร่งให้พืชเจริญเติบโต

เรื่องที่ 5

การเก็บเกี่ยวผลผลิต

ดอกไม้กวาดที่มีการเก็บรักษาไว้อย่างดี

การเก็บผลผลิตและการเก็บรักษา

ในการเก็บแหมจากกอ ต้องให้มีระยะเวลาที่พอเหมาะ มีวิธีการเก็บที่ถูกต้อง มีการจัดเก็บ และรักษา ได้ถูกวิธี จะทำให้แหมมีคุณภาพที่ดี และเก็บไว้ได้นาน

การเก็บแหมจากต้นและการเก็บรักษาแหม

ทำได้ 2 วิธี คือ

1. ใช้มีดตัดจากโคนต้น โดยใช้มีดปลายแหลม ตัดทั้งกอ แล้วรวบรวมนำมากองเอาไว้
2. ใช้มือดึง หรือถอนเอาเฉพาะส่วนที่เป็นก้านดอก แล้วนำมาเก็บรวบรวมและมัดเป็นมัด ๆ ไว้

การเก็บรักษาแหม

ให้นำเอาแหมที่ตัดเอาไว้เรียบร้อยแล้ว ไปตากแดดจัด ๆ เมื่อแห้งสนิทแล้ว จึงพลิกแหมอีกด้าน กลับตากแดด ใช้เวลาตากแดดประมาณ 4-5 วัน เพื่อให้แหมนั้นแห้งสนิทจริง เมื่อแหมแห้งสนิทแล้ว จึงเอาแหมไปเก็บเอาไว้ในสถานที่ที่เตรียมไว้ โดยไม่ให้ถูกฝน หรือความชื้น เพราะจะทำให้แหม มีรา ขึ้นหรือ แหมเน่าได้

ใบความรู้ที่ 3

การทำไม้กวาดจากดอกหญ้า

ไม้กวาดที่สำเร็จแล้วพร้อมวางจำหน่าย

สาระสำคัญ

การทำไม้กวาดพื้น เป็นงานหัตถกรรม ที่เป็นผลงาน อันเกิดจาก การกระทำของมนุษย์ โดย การนำเอาวัตถุดิบที่มีอยู่ตามธรรมชาติ นำมาประดิษฐ์ ให้เป็นเครื่องมือ-เครื่องใช้ เพื่อประโยชน์ในการใช้สอย ในชีวิตประจำวัน ที่มีความจำเป็นอย่างมากมาจนถึงปัจจุบัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1.เพื่อให้ ผู้เรียน บอกวัสดุ-อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำไม้กวาดพื้นได้
- 2.เพื่อให้ ผู้เรียน สามารถทำไม้กวาดพื้นได้

ขอบข่ายเนื้อหา

- 1.วัสดุ-อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำไม้กวาดพื้น
- 2.ขั้นตอนและวิธีการทำไม้กวาดพื้น

ไม้กวาดดอกหญ้า เป็นวัสดุที่ทำมาจากดอกหญ้า (ดอกแฉะ) ที่ขึ้นอยู่ตามเชิงเขา หรือพื้นที่ สูงในบ้านไร่ปลายนา ซึ่งในการทำไม้กวาดจากดอกหญ้านั้น เป็นการทำและถูกถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษของ คนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น ภายหลังจากการเก็บเกี่ยวผลิตผลทางการเกษตรเสร็จแล้ว คนส่วนใหญ่จะมีเวลาว่าง มาก จึงได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ไปเก็บเอาดอกหญ้านำมาทำเป็นไม้กวาดทำความสะอาดบ้านเรือน เป็น ของฝาก พอมีจำนวนมากขึ้นในแต่ละครัวเรือน จึงได้เกิดการรวมกลุ่มทำเป็นอาชีพนี้ เพื่อจำหน่ายกันอย่าง จริงจัง จนเป็นอาชีพเสริมแทน สามารถสร้างรายได้ให้คนในชุมชนมาจนถึงทุกวันนี้

เรื่องที่ 1

การเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำไม้กวาด

ในการลงมือปฏิบัติเพื่อให้เป็นผลสำเร็จได้ตามต้องการ จำเป็นต้องทราบถึงวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ คือ

ดอกหญ้า (ดอกแขม) เป็นวัสดุที่สำคัญในการทำไม้กวาดดอกหญ้า และเป็นวัตถุดิบในชุมชน ดอกหญ้าจะขึ้นอยู่ตามเชิงเขา หรือพื้นที่สูง ฤดูเก็บเกี่ยวระหว่าง เดือนธันวาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ ส่วนในช่วงที่ออกดอกมากที่สุดก็คือเดือนมกราคม

กลุ่มมีการคัดเลือกและแยกดอกหญ้า เพื่อให้ได้ดอกหญ้าที่ดีและมี คุณภาพ

เชือกไนลอน (เส้นเล็ก) เป็นวัสดุที่มีความคงทนและเหมาะกับการเย็บดอกหญ้า เพราะมีคุณสมบัติ คือมีความคงทนอีกทั้งมีสีสันทันที่หลากหลายสามารถออกแบบลวดลายได้ตามความต้องการ

กรรไกรตัดกิ่งไม้ เป็นอุปกรณ์ที่มีความแข็งแรง และมีความคม สามารถใช้ตัดโคนดอกหญ้าได้ตามรูปแบบที่ต้องการ

มีดสับหรือมีดพร้า ใช้เป็น และมีความคมสามารถใช้ตัดโคนดอกในรูปแบบ

เข็มเย็บกระสอบหรือเข็มรูโต เชือกที่จะเย็บดอกหญ้าให้ติดกันให้

อุปกรณ์ที่มีความแข็งแรง หล้าที่ไม่ต้องการได้ตาม

ใช้ เป็นอุปกรณ์เพื่อใช้สอดแน่นไม่ให้หลุด

ด้ามไม้ไผ่ลวก ไม้เนื้อแข็ง ใช้เป็นวัสดุที่มีน้ำหนักพอเหมาะสำหรับใช้เป็นด้าม หยิบ จับ เพื่อสะดวกเวลาใช้สอยในงานต่าง ๆ

แฉมที่แห่งสนิทเอาเฉพาะส่วนที่เป็นก้านดอก เก็บรวบรวม เป็นมัด ๆ ไว้ในที่จัดเตรียมไว้

การปลิดและเด็ดแฉม

มีวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ คือ

1. แฉม
2. มีด
3. ดอกสำหรับใช้มัด

วิธีทำและขั้นตอนในการทำงาน

ขั้นที่ 1 เลือกก้านแฉมที่เห็นว่าช่อดอกยาวและก้านยาวแยกต่างหาก

ขั้นที่ 2 ปลิดช่อที่ส่วนล่างก่อน ประมาณ 2-3 ช่อ

ขั้นที่ 3 ส่วนยอดให้สุดให้เด็ดออก จะเหลือก้านและช่อ

ขั้นที่ 4 ช่อและยอดที่เด็ดออกมานั้น ให้พยายามจัดให้ปลายเสมอกัน และใช้ดอกมัดรวมกัน

ขั้นที่ 5 ส่วนที่แฉมที่คัดออก (ก้านสั้น) ให้ปลิดช่อและเด็ดยอดทั้งหมดให้เหลือแต่ก้าน เพื่อนำ

ก้านไปเสริมที่ด้ามต่อไป

1. เช็มรุโต หรือเหล็กนำ
2. มีดหรือพร้า
3. กรรไกร
4. เชือกไนลอนสีต่าง ๆ
5. แฉมที่ปลิดแล้ว

เรื่องที่ 2

ขั้นตอนและวิธีการทำไม้กวาด

วิธีทำและขั้นตอนต่าง ๆ ในการทำไม้กวาดจากดอกหญ้า

ขั้นตอนที่ 1 นำก้านแฉกที่ปลิดเตรียมไว้แล้วและเด็ดเรียบร้อยแล้ว ใช้ประมาณ 4-6 ก้าน นำมามัดรวมกันด้วยเชือกไนลอน โดยการมัดให้ห่างจากปลายยอดของดอกแฉกประมาณ 25 เซนติเมตร โดยใช้เงื่อนพิรอด

หมายเหตุ ในการมัดแฉก ควรมัดด้วยเงื่อนพิรอดหรือเงื่อนอื่นๆ ที่เห็นว่าแน่นที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 นำเอาก้านแฉกที่เตรียมไว้ประมาณ 4-6 ก้าน มาถักต่อจากขั้นตอนที่ 1 อีก 2 ลูก

หมายเหตุ เมื่อถักก้านแฉกครบทั้ง 3 ลูก พยายามบีบก้านคอกที่ปักแล้วให้อ่อนตัว เพื่อที่จะทำให้ตัวไม้กวาดไม่โค้งงอในตอนต่อไป และในการถัก แต่ละลูกตอนที่สอดเชือกไนลอน จะต้องพยายามให้เส้นเชือกของไนลอน หมุนไปตามลายของเส้น อย่าให้บิดเบี้ยว เพื่อความสวยงาม

ขั้นตอนที่ 3 การนำเอาช่อแฉก ที่ปลิดจากก้านที่เตรียมไว้ นำมามัดรวมกัน ให้มีความลึก โดยมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1 เซนติเมตร นำมาถักต่อจากขั้นตอนที่ 2 โดยพยายามเก็บส่วนโคนของช่อแฉกให้เข้าไปตรงกลางของก้านแฉกที่ถักไว้ก่อนแล้ว ถักต่อไปเรื่อย ๆ จนได้ประมาณ 16 ลูก

หมายเหตุ ระหว่างที่ถักแฉกต่อจากขั้นตอนที่ 2 นั้น แต่ละลูกที่ถักแฉกต้องพยายามตัด เพื่อให้โค้งงอสวยงาม

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อถักแฉกจนครบทั้ง 16 ลูก ตามขั้นตอนที่ 3 แล้วให้นำเอาก้านแฉก ประมาณ 4-6 ก้าน มาถักหรือปิดลูกแฉกสุดท้าย และจึงตัดให้โค้งงอลงอีก

วิธีทำและขั้นตอนต่าง ๆ ในการทำด้ามไม้กวาด

ขั้นตอนที่ 1 ให้นำเอาส่วนหัวของไม้กวาดที่ถักแซมเสร็จแล้ว มาตัดรูปทรงอีกครั้งหนึ่ง โดยตัดให้ได้โค้งงอตามต้องการ วัดจากต้นไปถึงปลายก้านแซม ประมาณ 80 เซนติเมตร แล้วใช้กรรไกรตัดให้เสมอกัน

ขั้นตอนที่ 2 นำก้านแซมที่ไม่มีช่อดอกประมาณ 5-10 ก้าน นำมาสอดเข้าตรงกลางของไม้กวาด เพื่อช่วยเสริมด้ามให้ใหญ่ขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 นำเชือกไนลอนมามัดรอบ ๆ ก้านให้ห่างจากคอปประมาณ 10 เซนติเมตร พันสัก 3-4 รอบ โดยเก็บปลายเชือกไนลอนให้เรียบร้อย

ขั้นตอนที่ 4 ตัดและตกแต่งช่อของแซมที่เกินออกมาจากส่วนคอ แล้วต่อเชือกไนลอนจากส่วนคอพันให้รอบ ๆ คอปประมาณ 5-10 รอบ แล้วจึงเก็บปลายเชือกไนลอนให้เรียบร้อย

ขั้นตอนที่ 5 นำเชือกไนลอนมามัดติดกับก้านแซมให้เป็นช่วง ๆ ให้ห่างกันประมาณ 10-15 เซนติเมตร มัดไปจนสุดของปลายด้าม

หมายเหตุ ขณะที่มัดเชือกไนลอนให้สอดก้านแซมเข้าเสริมอยู่ตลอด เพื่อให้ด้ามมีของไม้กวาดมีขนาดเท่ากัน และทำให้แน่นขึ้นทำให้ไม่หลุดออกง่าย

ขั้นตอนที่ 6 เมื่อเข้าด้ามไม้กวาดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นำเอาไม้กวาดแต่ละด้าม มามัดรวมกันมัดละ ประมาณ 10 ก้าน

การเลือกขนาดของไม้กวาดควรมีข้อสังเกต คือ

- 1.เลือกชนิดของไม้กวาดได้ตามความต้องการของลูกค้า
- 2.คัดเลือกไม้กวาดได้ตามขนาดและคุณภาพเดียวกัน
- 3.ควรมัดไม้กวาดไว้เป็นมัด ๆ แยก ขนาด เพื่อความสะดวกในการขนย้ายสินค้า
- 4.การมัดไม้กวาด ให้แยกมัดตามชนิด คือ แบบด้ามก้านแซม แบบด้ามไม้เนื้ออ่อน แบบด้ามไม้ไผ่

การกำหนดราคาของไม้กวาด เพื่อ

- 1.กำหนดราคาของไม้กวาดให้เหมาะสมกับคุณภาพของสินค้า
- 2.ต้องรักษาคุณภาพของสินค้า เพื่อจูงใจลูกค้า
- 3.สินค้าต้องมีราคา ที่ลูกค้าในแต่ละพื้นที่สามารถ ซื้อ และขายได้

ใบความรู้ที่ 4

การจัดจำหน่ายและการตลาด

ผู้ผลิต จะต้องมีการคำนึงถึง ขบวนการจัดการและการตลาด เพื่อใช้วัสดุที่มีคุณภาพ สามารถผลิตสินค้าได้ถูกใจแก่ผู้บริโภค มีวิธีการขายที่จะสร้างผลกำไรให้กับผู้ผลิตได้ และในการจัดทำบัญชีของรายรับ – รายจ่าย ซึ่งจะทำให้ได้ทราบถึงผลการดำเนินงานของผู้ผลิต และมีข้อบกพร่องในการดำเนินงาน นอกจากนี้ผู้ผลิต ควรจะเป็นผู้ที่มีคุณธรรม และจริยธรรมในการประกอบอาชีพ เพื่อให้การดำเนินงาน สามารถที่จะตอบสนองทั้งต่อผู้ผลิต และผู้บริโภค อันจะนำไปสู่การประกอบอาชีพที่มั่นคงต่อไป

การจัดการและการตลาด

ผู้ผลิตสินค้าจะต้องมีความพร้อมในการผลิต ในการจัดการ และการตลาด โดยจะต้องอาศัย การคิดให้รอบคอบก่อนที่จะลงมือทำ สิ่งที่ต้องคำนึงถึง คือ

การหาทุน การทำธุรกิจ ต้องมีการลงทุน ทุนที่จะนำมาใช้ในการผลิตสินค้าสามารถหาได้จากธนาคาร ธกส. และการรวมกลุ่มอาชีพในชุมชน

การหาทำเลที่ตั้ง ในการผลิตสินค้า ควรจะพิจารณาว่ามีสถานที่ ที่ผลิตสินค้า มีความเหมาะสมกับสินค้าที่คิดจะทำอยู่หรือไม่ เช่น อยู่ใกล้กับแหล่งที่มีวัตถุดิบราคาถูกหรือไม่ สามารถหาตลาดในการจำหน่าย หรือวางสินค้าขายได้ง่ายหรือไม่ เป็นต้น

การจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ ควรจะต้องพิจารณาว่าในการผลิตสินค้านั้น มีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ อะไรบ้าง อะไรที่สามารถจะนำมาดัดแปลงให้ใช้ได้ และอะไรบ้างที่ต้องซื้อเพิ่มเติม เช่น ดอกหญ้า เป็นต้น

แรงงาน ในการทำไม้กวาดดอกหญ้า จำเป็นที่จะต้องใช้แรงงานที่มีฝีมือในการมัด และจะต้องมีความชำนาญ ในผลงานแต่ละชิ้น และต้องใช้เวลา จึงมีความจำเป็นที่จะต้องหาแรงงานให้มีความเพียงพอกับการผลิตด้วย

ความรู้และทักษะในงานอาชีพ ในการทำไม้กวาดดอกหญ้า ผู้ผลิตจะต้องมีทักษะ มีความคิด ริเริ่ม สร้างสรรค์ และควรศึกษาหารูปแบบของการทำไม้กวาด แบบใหม่ ๆ

การขายและการจำหน่าย

การขายและการจำหน่าย คือกระบวนการทั้งทางตรงและทางอ้อมของการจูงใจที่จะทำให้ผู้ซื้อสินค้า หรือบริการยินยอมกระทำการสิ่งใด ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ทั้งด้านของการค้าแก่ผู้ขาย เมื่อผู้ผลิตสินค้าต้องการขายสินค้าไปสู่ผู้บริโภค จึงมีสิ่งที่จะต้องพิจารณาดังนี้

การหาตลาด ควรจะคำนึงถึงความต้องการของตลาด ว่ามีมาก มีน้อยเพียงใด โดยใช้วิธีการสังเกตดูจาก เพื่อนบ้าน ผู้ซื้อ และสื่อต่างๆ

วิธีการจำหน่าย เมื่อผู้ผลิตจะลงทุนผลิตสินค้าขึ้นมา ก็เพื่อต้องการนำสินค้าออกสู่ตลาด ถ้าผู้ผลิตสามารถเลือกช่องทางและสู่ทางจำหน่ายสินค้าได้อย่างถูกต้อง สินค้าก็จะเข้าถึงลูกค้าได้ง่าย ซึ่งอาจเป็นการจำหน่ายจากผู้ผลิตถึงลูกค้าโดยตรง ด้วยการจัดหาสถานที่สำหรับวางจำหน่ายสินค้าที่เป็นหลักแหล่ง มีการจัดวางสินค้าที่สามารถนำเสนอสินค้าให้ดูสวยงาม และดูเป็นระเบียบ หรือเป็นผู้ผลิตให้พ่อค้าคนกลางมา

รับซื้อไปขายจากพื้นที่ให้กับผู้บริโภคได้อีกต่อหนึ่ง เพื่อวางจำหน่ายสินค้าได้อย่างทั่วถึง

การโฆษณาประชาสัมพันธ์ ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้ซื้อ หรือลูกค้าได้รู้จัก และเกิดความต้องการที่จะซื้อ ซึ่งเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่สามารถโน้มน้าวผู้ซื้อและที่สำคัญในการโฆษณาการประชาสัมพันธ์มีอยู่หลายวิธี เช่น ใช้วิธีการวิธีบอกปากต่อปาก วิธีการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์สินค้าของงาน วิธีการออกหน่วยเคลื่อนที่กับหน่วยงานทางราชการ ที่เป็นสินค้า OTOP ก็เป็นการประชาสัมพันธ์สินค้า อีกอย่างหนึ่ง ถ้าคุณภาพของสินค้านั้น เมื่อผู้ซื้อ หรือลูกค้าได้ซื้อสินค้า และนำเอาไปใช้แล้ว ถ้าสินค้ามีคุณภาพทั้งมีความคงทนกับการใช้งาน ก็จะเป็นการช่วยประชาสัมพันธ์สินค้าอีกด้วย

การจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย

เป็นการบันทึกรายการและตัวเลข ในรายรับ-รายจ่าย ของตนเองไว้ ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้ประกอบการค้า สามารถทราบถึงสภาพของการค้าของตนเอง ว่าผลประกอบการนั้น ได้กำไรหรือขาดทุน และสามารถนำเอารายการที่ได้บันทึกเอาไว้ มาพิจารณาได้ว่า มีจุดบกพร่องในส่วนใดบ้าง และยังเป็นข้อมูลที่ช่วยในการตัดสินใจว่า ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นอย่างไร

ประโยชน์ของการจัดทำบัญชี

1. ทำให้เจ้าของกิจการ สามารถควบคุมและดูแลรักษาทรัพยากรของกิจการที่มีอยู่ไม่ให้เกิดการสูญหายได้
2. ทำให้ผู้เป็นเจ้าของกิจการ สามารถที่จะได้รับข้อมูลที่เพียงพอ เพื่อนำมาใช้ในการบริหารจัดการงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. ทำให้เจ้าของกิจการ ได้ทราบถึง ผลของการดำเนินงาน ทราบถึงฐานะการเงิน และการเปลี่ยนแปลงฐานะทางการเงิน ของเจ้าของกิจการได้ เป็นระยะ ๆ

ตัวอย่างการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย

วัน/เดือน/ปี	รายการ	รับเงิน (บาท)	จ่ายเงิน (บาท)	เงินคงเหลือ (บาท)
7 มกราคม 2554	เงินทั้งหมดที่มีก่อน	3,000	-	3,000
	เริ่มทำบัญชี	-	700	2,300
	ซื้อดอกหญ้า จำนวน 2 กระสอบ ๆ ละ 350 บาท			
	ซื้ออุปกรณ์ด้ามไม้ กวาด 100 ชุด ๆ ละ 5 บาท (ครบชุด)	-	500	1,800
	รวมเงิน	3,000	1,200	1,800
10 มกราคม 2554	เงินคงเหลือ	1,800	-	1,800
	ซื้อเชือกไนรอน 2 ม้วน	-	700	1,100
	ๆ ละ 350 บาท			
	ซื้อลวด 2 ม้วน ๆ ละ 15 บาท	-	30	1,070
	รวมเงิน	1,800	730	1,070
20 มกราคม 2554	เงินคงเหลือ	1,070	-	1,070
	ขายไม้กวาด จำนวน 30 อัน ๆ ละ 35 บาท			
	จ่ายค่าแรง 2 คน ๆ ละ 200 บาท		-	2,120
	รวมเงิน	1,050	400	1,720
		2,120	400	1,720

คุณธรรมของผู้ผลิต

คุณลักษณะของผู้ผลิต ในการผลิตสินค้า ผู้ผลิตจะต้องมีการวางแผนที่รอบคอบ และดีเพียงใด มีวิธีการขายที่
 ถ่าเลิศ และมีวิธีการสร้างกำไรที่รอบคอบก็ตาม ในการประกอบอาชีพนั้น จะไม่สามารถคงอยู่ได้ ถ้าหากขาด
 คุณลักษณะของผู้ประกอบอาชีพที่ดี ดังต่อไปนี้

ความซื่อสัตย์สุจริต ผู้ผลิตควรมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อลูกค้า ต้องใช้วัสดุที่มีคุณภาพดี และทำด้วยความตั้งใจจริง

การตรงต่อเวลา ผู้ผลิตควรตรงต่อเวลากับลูกค้า เช่น นัดลูกค้า ให้มารับของวันที่เท่าไรเวลาอะไร ก็ไม่ควรผัดนัด เพราะจะทำให้ลูกค้าขาดความเชื่อถือได้

ความสะอาด เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง ที่ผู้ผลิตจะต้องคำนึงถึง ความสะอาดนี้จะมีผลโดยตรงต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ผู้ผลิตควรมีคุณธรรมที่ต้องยึดมั่นปฏิบัติตลอดเวลา

การสร้างนิสัยอดออม มีความขยันหมั่นเพียร ผู้ผลิตควรจะสร้างนิสัยให้ตนเอง เป็นผู้ที่มีความประหยัด มีความอดทน มีความขยัน รู้จักการแก้ปัญหา และแก้ปัญหานั้น ๆ ให้สำเร็จและลุล่วงไปด้วยดี

การสร้างสรรคงาน ผู้ผลิตควรจะแสวงหาความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา ในด้านสินค้าที่ตนเองผลิต และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ

การสร้างมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน ผู้ผลิตควรสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ต้องมีการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ต้องคอยเอาใจใส่ผู้ร่วมงาน รวมทั้งต้องรู้จักสร้างความสัมพันธ์และมีความเป็นกันเองกับลูกค้า

มีความยุติธรรม ผู้ผลิตควรมีความยุติธรรมต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนมีความยุติธรรมต่อลูกค้า ทั้งในด้านของคุณภาพ ในด้านปริมาณ และในด้านการตั้งราคาขายสินค้า

จรรยาบรรณของผู้ผลิต ในการเป็นผู้ผลิตที่ดี นอกจากจะต้องคำนึงถึงรายได้ของตนเองแล้ว จะต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมที่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อสังคม ก็ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างคุณธรรมและจรรยาบรรณสำหรับผู้ผลิต ซึ่งผู้ผลิตสามารถสร้างจรรยาบรรณในการผลิตได้ ดังนี้

การมีจรรยาบรรณต่อลูกค้า ผู้ผลิตจะต้องมีความจริงใจและความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า ต้องติดตามคอยเอาใจใส่ดูแลลูกค้า หลีกเลี่ยงการโฆษณาที่เกินความเป็นจริง และควรจะรักษาคำพูดหรือคำสัญญาที่ให้ไว้ต่อลูกค้า

การมีจรรยาบรรณต่อกิจการของตน ผู้ผลิตควรปฏิบัติตนเป็นตัวแทนที่ดีของกิจการของตน เพื่อให้ลูกค้าและประชาชนทั่วไปเห็นภาพลักษณ์ที่ดี

การมีจรรยาบรรณต่อเพื่อนร่วมงาน ผู้ผลิตจำเป็นต้องซื้อวัตถุดิบและอุปกรณ์การผลิตจากร้านค้าหรือผู้ประกอบการต่าง ๆ จึงมีเรื่องของจรรยาบรรณเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเสมอ

การมีจรรยาบรรณต่อคู่แข่ง ในการประกอบอาชีพ ย่อมมีผู้ร่วมแข่งขันในด้านการค้าประเภทเดียวกันอยู่เสมอ การตำหนิหรือการให้ร้ายต่อผู้แข่งขัน ย่อมถือได้ว่าเป็นการขาดจรรยาบรรณของผู้ประกอบอาชีพ

การมีจรรยาบรรณต่อสังคม ผู้ผลิตควรรับผิดชอบต่อสังคม โดยการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ และราคาที่เหมาะสมในการดำเนินงานจะต้องไม่ทำลายสภาพแวดล้อม

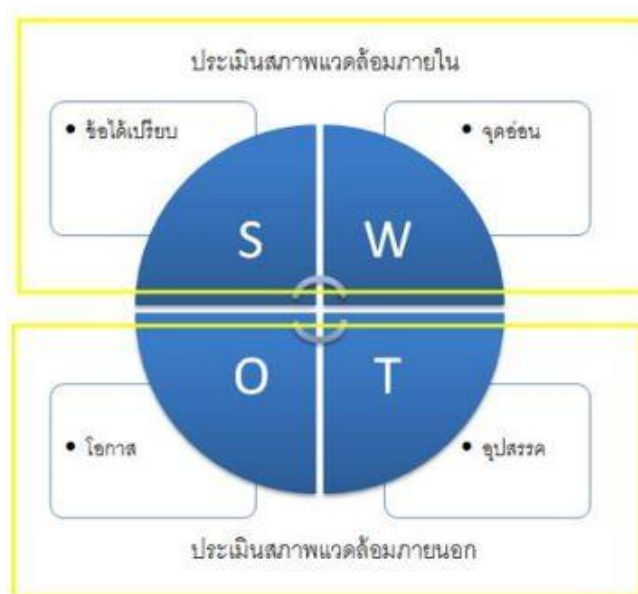
ใบความรู้ที่ 5

ปัญหาของการผลิต

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกอบธุรกิจ : การวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์ SWOT หรือ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพเป็นเครื่องมือในการประเมินสถานการณ์สำหรับการประกอบธุรกิจ ซึ่งช่วยให้ผู้บริหารรู้ถึงจุดแข็งและจุดอ่อนจากสภาพแวดล้อมภายใน มองเห็นโอกาสและอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมภายนอก ตลอดจนผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจทุกประเภท

ความหมาย SWOT

จุดแข็ง (Strengths) : จุดเด่นหรือจุดแข็ง (ข้อได้เปรียบ) เป็นผลมาจากปัจจัยภายใน เป็นข้อดีที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในบริษัท เช่น จุดแข็งด้านการเงิน และข้อได้เปรียบด้านการผลิต และด้านทรัพยากรบุคคล โดยบริษัทจะต้องใช้ประโยชน์จากจุดแข็งในการกำหนดกลยุทธ์การตลาด

จุดอ่อน (Weaknesses) : จุดด้อยหรือจุดอ่อน ข้อเสียเปรียบเป็นผลมาจากปัจจัยภายใน เป็นปัญหาหรือข้อบกพร่องที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในต่าง ๆ ของบริษัท เช่น การขาดเงินทุน นโยบายและทิศทางการบริการที่ไม่แน่นอน หรือบุคลากรที่ไม่มีคุณภาพ ซึ่งบริษัทจะต้องหาวิธีในการปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือจัดให้หมดไปอันจะเป็นประโยชน์ต่อบริษัท

โอกาส (Opportunities) : เกิดจากปัจจัยภายนอก เป็นผลจากการที่สภาพแวดล้อมภายนอกของบริษัทเอื้อประโยชน์ หรือส่งเสริมการดำเนินงานของบริษัท โอกาสแตกต่างจากจุดแข็งตรงที่โอกาสเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมภายนอก แต่จุดแข็งเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมภายใน ผู้ประกอบการที่ดีจะต้องแสวงหาโอกาสอยู่เสมอ โดยการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมภายนอกที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ตลอดเวลา เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยีและการแข่งขันในตลาด และใช้ประโยชน์จากโอกาสนั้น

อุปสรรค (Threats) : เกิดจากปัจจัยภายนอก เป็นข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลเสียต่อธุรกิจ เช่น ราคาน้ำมันที่สูงขึ้น อัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้น สภาพเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ผู้ประกอบการจำเป็นต้องปรับกลยุทธ์ทางการตลาดให้สอดคล้อง และพยายามขจัดอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้ได้

การประเมินสภาพแวดล้อมภายใน

การวิเคราะห์และพิจารณาทรัพยากรและความสามารถภายในบริษัททุก ๆ ด้านเพื่อที่จะระบุจุดแข็งและจุดอ่อนของธุรกิจ แหล่งที่มาเบื้องต้นของข้อมูลเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมภายใน คือระบบข้อมูลเพื่อการบริหารที่ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งในด้านโครงสร้างระบบ ระเบียบ วิธีปฏิบัติงาน บรรยากาศในการทำงาน และทรัพยากรในการบริหาร (คน เงิน วัสดุ การจัดการ) รวมถึงการพิจารณาผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของบริษัทเพื่อที่จะเข้าใจสถานการณ์และผลกระทบก่อนหน้านี้ด้วย

การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก

ภายใต้การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกของบริษัท ทำให้สามารถค้นหาโอกาสและอุปสรรค การดำเนินงานของบริษัทที่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจทั้งในประเทศและระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัท เช่น อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ นโยบาย การเงิน การงบประมาณ สภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น ระดับการศึกษา การตั้งถิ่นฐานและการอพยพของประชาชน ลักษณะชุมชนชนบทชนเมือง ค่านิยม ความเชื่อและวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมทางการเมือง เช่น บทบัญญัติกฎหมายต่าง ๆ มติคณะรัฐมนตรี และสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี หมายถึงกรรมวิธีใหม่ ๆ และพัฒนาการทางด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและการบริการ

ปัญหาที่พบและสิ่งที่ชุมชนต้องการ

1. วัตถุดิบ (ดอกแหมะ) ในการผลิต โดยเฉพาะดอกหญ้า มีไม่เพียงพอ และหายาก ต้องไปหาซื้อตามท้องที่อื่น ซึ่งอยู่ห่างไกล ทำให้มีต้นทุนสูง และขาดเงินทุนในการขยายงาน
2. รูปแบบของการทำไม้กวาด สมาชิกในกลุ่มในชุมชนยังยึดในแบบเก่าแบบเดียว ทำให้ไม่ดึงดูดใจลูกค้าได้ตามความต้องการ
3. ต้องการอาคาร โรงงานของกลุ่ม เพื่อความสะดวกในการกำกับ ดูแลและควบคุมลักษณะคุณภาพ และขนาดตามที่ตลาดต้องการ
4. ตลาดที่วางจัดจำหน่ายไม้กวาดมีพื้นที่กว้างขวาง และมีวางขายในจำนวนปริมาณที่ มาก ๆ
5. ด้านของการผลิตไม้กวาด ผลิตไม่เพียงพอ ตามความต้องการของตลาด

แนวทางการวิเคราะห์และแนวทางแก้ไข

1. ควรมีการพัฒนาแบบของไม้กวาด ให้มีความหลากหลาย และสามารถขึ้นงานต่าง ๆ ได้
2. ควรส่งเสริมและสนับสนุน ราษฎรในหมู่บ้าน หรือหมู่บ้านใกล้เคียงในพื้นที่ตำบล ปลุกต้นแหมะเพื่อส่งขายให้ในกลุ่ม เพื่อเป็นการลดต้นทุนในการไปซื้อดอกแหมะมาจากที่อื่น
3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้การส่งเสริมและสนับสนุน อย่างจริงจัง ทั้งด้านงบประมาณ และวิชาการ

4. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งเป็นระบบของสหกรณ์ และธุรกิจชุมชนที่ได้มีรูปแบบ เพื่อประโยชน์ในการทำสัญญาและนิติกรรมต่าง ๆ กับทางภาครัฐ ส่วนราชการ เอกชน ได้

5. การผลิตไม้กวาด เนื่องจาก มีพ่อค้าเข้ามารับซื้อถึงภายในหมู่บ้าน ซึ่งบางครั้งกลุ่ม ผลิตไม้เพียงพอต่อความต้องการของตลาด ทางกลุ่มจะต้องหาซื้อวัตถุดิบ ดอกหญ้า (ดอกแซม) มากักตุนเอาไว้ ครั้งละมาก ๆ เพื่อจะแก้ปัญหาในการขาดวัตถุดิบ และยังช่วยลดค่าใช้จ่ายในด้านค่าพาหนะไปซื้อได้อีกทางหนึ่ง

บรรณานุกรม

ตัดสินใจเลือกอาชีพ - บริการประชาชน กระทรวงแรงงานlb.mol.go.th/ewt_news.php?nid=137

เข้าถึงได้จาก <http://www.thaigoodview.com/node/59408>,2554

อ้างอิงรูปภาพ

รูปที่ 1-3 งานหัตถกรรม เข้าถึงได้จาก <http://www.taradplaza.com/>

รูปการทำไม้กวาดจากดอกหญ้า

เข้าถึงได้จาก<http://gitapack.weloveshopping.com/store/product/zoom/?product=1111>

เข้าถึงได้จาก <http://www.flowersiover.in.th>.

อ้างอิงความเป็นมาของดอกหญ้า

เข้าถึงได้จาก<http://www.thaiembassy.org/helsinki/th/thai-people/5899/65202->

%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B9%80%E0%B8%84

%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%B0%E0%B8%AB%E0%B9%8C-SWOT-(SWOT-

Analysis).html

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายคำพันธ์ สุพรรณอินทร์ ผู้อำนวยการการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
อำเภอด่านซ้าย

ผู้จัดทำ

1.นายจิรภัทร	นามพุดธา	ครู
2.นางนฤนาถ	ไพศาลธรรม	ครูอาสาสมัครการศึกษานอกโรงเรียน
3.นางสาวนฤมล	ราชพัฒน์	ครูอาสาสมัครการศึกษานอกโรงเรียน
4.นางหนูเวียง	เนาวราช	ครูกศน.ตำบล
5.นายภูษิต	พรหมรักษา	ครูกศน.ตำบล
6.นางสาวนภาลัย	แสงบุตรดี	ครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน
7.นายชนะพงษ์	มั่งจันทร์	พนักงานพิมพ์
8.นางรัชดา	เชื้อบุญมี	บรรณารักษ์